

Η ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΝΤΑΕΤΗΡΙΣ

ΤΗΣ Α. Σ. ΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΘΥΑΤΕΙΡΩΝ

ΚΟΥ ΚΟΥ ΓΕΡΜΑΝΟΥ

ΕΞΑΡΧΟΥ ΔΥΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΚΕΝΤΡΩΔΟΣ ΕΥΡΩΠΗΣ

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ

ΕΠΙΣΤΑΣΙΑ ΜΕΝ

ΤΟΥ Μ. ΑΡΧΙΜ. ΜΙΧΑΗΛ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΟΥ

Προϊσταμένου τοῦ Ἑλληνικοῦ Καθεδρικοῦ Ἦσοῦ τοῦ Λονδίνου

ΧΟΡΗΓΙΑΙ ΔΕ

ΤΟΥ Κ. ΣΟΛΩΝΟΣ Α. ΠΕΛΕΚΑΝΟΥ

1939

Νικα' ερμ / ἀρτία
+ θ. Γ.

Η ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΝΤΑΕΤΗΡΙΣ

ΤΗΣ Α. Σ. ΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΘΥΑΤΕΙΡΩΝ

ΚΟΥ ΚΟΥ ΓΕΡΜΑΝΟΥ

ΕΞΑΡΧΟΥ ΔΥΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΚΕΝΤΡΩΣ ΕΥΡΩΠΗΣ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ
ΕΠΙΣΤΑΣΙΑΙ ΜΕΝ
ΤΟΥ Μ. ΑΡΧΙΜ. ΜΙΧΑΗΛ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΟΥ
Προϊσταμένου τοῦ Ἑλληνικοῦ Καθεδρικοῦ Ναοῦ τοῦ Λονδίνου

ΧΟΡΗΓΙΑΙ ΔΕ
ΤΟΥ Κ. ΣΟΛΩΝΟΣ Α. ΠΕΛΕΚΑΝΟΥ

1939

ΠΙΝΑΞ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

Ἱστορικὸν τοῦ ἐορτασμοῦ	Σελὶς	3
Προσφώνησις τοῦ Μ. Ἀρχιμ. Μ. Κων)νίδου	»	7
Προσφώνησις τοῦ Μ. Οἰκονόμου Κων. Καλλινίκου	»	10
Προσφώνησις τοῦ κ. Ἀγγελιάου Ἀγγελινοῦ	»	14
Ἀντιφώνησις τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Θυατείρων	»	15
Κατάλογος εἰσφορῶν Κλήρου Ἐπαρχίας Θυατείρων	»	19
Κατάλογος εἰσφορῶν Κλήρου Ἀμερικῆς.	»	20

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

Ἡ Α. Σ. Ὁ Μητροπολίτης Θυατείρων Κος Κος ΓΕΡΜΑΝΟΣ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

Η ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΝΤΑΕΤΙΑ
ΤΗΣ Α. Σ. ΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΘΥΑΤΕΙΡΩΝ
Κου Κου GERMANΟΥ

Κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος ὁ Κλῆρος τῆς Ἱερ. Μητροπόλεως Θυατείρων ἐπληροφορεῖτο ὅτι ὁ Σεβ. Μητροπολίτης αὐτοῦ, ἕξαρχος Ἀντικῆς καὶ Κεντρώας Εὐρώπης, συνεπλήρωσε τεσσαράκοντα ὁλόκληρα ἔτη, ἀφ' ἧς εἰσῆλθεν εἰς τὴν διακονίαν τῆς Ἐκκλησίας. Ὁ γράφων τὰς γραμμὰς ταύτας ὡς προϊστάμενος τοῦ Καθεδρικοῦ Ναοῦ τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Θυατείρων, ἀλλὰ καὶ ὡς μαθητῆς τοῦ συμπληροῦντος τεσσαρακονταετῆς Ἰωβηλαῖον Ἱεράρχου, ἔσχε τότε τὴν πρωτοβουλίαν, ὅπως πρῶτον ἑορτασθῇ τοῦτο ἐπισήμως διὰ τῆς τελέσεως εἰδικῆς εὐχαριστηρίου Λειτουργίας καὶ Δοξολογίας καὶ δεύτερον ἀπευθύνη ἔκκλησιν πρὸς τε τὸν Ἱερ. Κλῆρον τῆς ἐπαρχίας Θυατείρων καὶ τοὺς ἀπανταχοῦ πολυαρίθμους μαθητὰς τοῦ διαπρεποῦς Ἱεράρχου, ἵνα ἕκαστος συνεισάξῃ ὅ τι ποῦνται δι' ἀνάμνηστικὸν δῶρον, ὅπερ κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ ἑορτασμοῦ θὰ προσφέρεται πρὸς τὸν ἑορτάζοντα Ποιμενάρχη. Ἡ ἔκκλησις πρὸς μὲν τοὺς κληρικοὺς τῆς ἐπαρχίας Θυατείρων ἐγένετο ὑπὸ τοῦ γράφοντος· πρὸς δὲ τοὺς μαθητὰς τοῦ ἁγόντος τὸ ἐκκλησιαστικὸν Ἰωβηλαῖον αὐτοῦ Ἱεράρχου ἐγένετο ἐν μὲν τῇ Ἀμερικῇ ὑπὸ τοῦ Σεβ. Ἀρχιεπισκόπου αὐτῆς κ. Ἀθηναγόρου, ἐν δὲ τῇ Αἰγύπτῳ καὶ Συρίᾳ ὑπὸ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ἀξώμης κ. Νικολάου, ἐν δὲ τῇ Ἑλλάδι ὑπὸ Ἐπιτροπῆς αποτελουμένης ὑπὸ τῶν κ. κ. Σ. Νικολαΐδου, Ἱ. Γερακάκη, Γ. Γεωργιάδου, Π. Βαλιούλη, Α. Κωνσταντινίδου καὶ Ν. Μανούση. Ἐχοντες εἰς τὴν διάθεσιν ἡμῶν μόνον, δυστυχῶς, τὰ ὀνόματα τῶν κληρικῶν τῆς ἐπαρχίας Θυατείρων καὶ τῶν ἐν Ἀμερικῇ μαθητῶν τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου ἡμῶν, αὐτὰ μόνον ἀναγράφομεν ἐν τέλει τοῦ παρόντος φυλλαδίου. Τὸ δὲ ποσόν, ὅπερ εἰσπράχθη ὑφ' ἡμῶν παρὰ τῶν κληρικῶν τῆς ἐπαρχίας Θυατείρων καὶ τῶν ἐν Ἀμερικῇ μαθητῶν, ἀνερχόμενον εἰς λίρας Ἀγγλίας περίπου ἑκατόν, ἐπεδόθη δι' ἐπιταγῆς τῷ Σεβ. Μητροπολίτῃ Θυατείρων, κριθέντος σκοπιμωτέρου ὑπὸ τοῦ Ἱ. Κλήρου τῆς ἐπαρχίας, ὅπως ὁ ἑορτάζων Ποιμενάρχης διαθέσῃ τοῦτο ὡς αὐτὸς βούλεται. Καθυστεροῦσιν, ὅθεν, εἰσέτι αἱ εἰσφοραὶ τῶν ἐν Ἑλλάδι, Αἰγύπτῳ καὶ Συρίᾳ μαθητῶν.

Ἀποφασισθέντος δέ, ὡς ἐλέχθη ἀνωτέρω, ὅπως τὸ χαρμόσυνον τοῦτο γεγονός ἑορτασθῇ διὰ τῆς ἐπιτελέσεως εἰδικῆς Θείας Λειτουργίας ἐν τῷ Κα-

θεδρικῶ Ναῶ τῆς ἐπαρχίας Θυατείρων, λόγω περιστάσεων ποικίλων μὴ ἐπιτευχθέντος τοῦ ἑορτασμοῦ κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος, ὥρισθη, τέλος, πρὸς τοῦτο ἡ 30ῇ Ἀπριλίου, ἡμέρα Κυριακὴ, ἔ. ἔ. Κατ' αὐτὴν, ἐν συρροῇ ἐκκλησιάσματος πυκνοῦ, μετὰ τοῦ ὁποῖου διεκρίνοντο ὁ Ἐξοχώτατος Πρεσβυτὴς τῆς Ἑλλάδος κ. Χ. Σιμόπουλος καὶ οἱ τὰ πρῶτα φέροντες τῆς Κοινότητος Λονδίνου, ἐκ δὲ τῶν Ἀγγλῶν ὁ Κανονικὸς Ἰ. Δούγκλας ἐξ ὀνόματος τῆς Ἐπιτροπῆς τῶν σχέσεων μετὰ τῶν ξένων Ἐκκλησιῶν τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἀγγλίας, ἡ Θεία Λειτουργία ἐτελέσθη προεξάρχοντος τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Θυατείρων κ. Γερμανοῦ, συμπαραστατομένου ὑπὸ τοῦ Μ. Ἀρχιμανδρίτου Μιχαὴλ Κωνσταντινίδου, προϊσταμένου τοῦ ἐν Λονδίῳ Ἑλληνικοῦ Καθεδρικοῦ τῆς τοῦ Θεοῦ Ἀγίας Σοφίας, τοῦ Μ. Οἰκονόμου Κωνσταντίνου Καλλιπύκου, προϊσταμένου τοῦ Ἑλληνικοῦ Ναοῦ Μαγχεστρίας, τοῦ Ἀρχιμανδρίτου Κωνσταντίνου Βαλιάδου, προϊσταμένου τοῦ Ἑλληνικοῦ Ναοῦ Λωζάνης, τῶν Ἀρχιμανδριτῶν Ἰακώβου Βίβρου καὶ Ἀθανασίου Παπακωνσταντίνου, Ἐφημερίων τοῦ ἐν Λονδίῳ Ἑλληνικοῦ Καθεδρικοῦ Ναοῦ τῆς τοῦ Θεοῦ Ἀγίας Σοφίας, τοῦ Οἰκονόμου Θωμᾶ Παπαδοπούλου, προϊσταμένου τοῦ Ἑλληνικοῦ Ναοῦ Κάρδιφ καὶ τοῦ Ἱεροδ. Ἱεροθέου Κυκκώτου. Μετὰ τὴν Θείαν Λειτουργίαν ἐψάλη Δοξολογία καθ' ἣν ἀνεπέμφθη δέησις « ὑπὲρ ὑγείας, διαφυλάξεως καὶ ἐνισχύσεως τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν Γερμανοῦ καὶ παντὸς τοῦ κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ τῆς θεοσώστου ἐπαρχίας Θυατείρων ». Περατωθεὶς δὲ τῆς Δοξολογίας προσεφώνησαν τὸν ἑορτάζοντα Ἱερόαρχον ὁ Πάτρις Μ. Ἀρχιμανδρίτης Μ. Κωνσταντινίδης, ὁ Αἰδέσιμος Μ. Οἰκονόμος Κ. Καλλιπύκος δι' ὡραιότητος ἐμμέτρου προσλαλιᾶς καὶ ὁ Πρόεδρος τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Ναοῦ κ. Ἀγησίλαος Αὐγερινός.

Εἰς τούτους δὲ ἐν συγκινήσει καταφανεῖ ἀπλήντησεν ὁ ἄγων τὸ ἰωβηλαῖον αὐτοῦ Σεβ. Μητροπολίτης Θυατείρων. Ἀπασαί αἱ προσφωνήσεις ὡς καὶ ἡ ἀντιφωνήσις τοῦ Ἀγίου Θυατείρων παρατίθενται κατωτέρω. Μετὰ δὲ ταῦτα παρετέθη πρόγευμα ὑπὸ τοῦ ἐορτάζοντος Μητροπολίτου ἐν τῷ ξενοδοχείῳ « Coburg Court », εἰς τὸ ὁποῖον παρεκάθησαν ἐκτὸς τῶν ὡς ἄνω μνημονευθέντων Κληρικῶν, οἱ Ἐπίτροποι τοῦ Ναοῦ κ. κ. Ἀγ. Αὐγερινός καὶ Β. Σταυρίδης, ὁ Κανονικὸς Δούγκλας καὶ τινες φίλοι τοῦ Μητροπολίτου Θυατείρων. Κατὰ τὰ ἐπιδόρπια μετὰ ἄλλων ἤγειρε πρόποσιν ὁ Κανονικὸς Ἰ. Δούγκλας, ὅστις εἰπὼν ὅτι τὸν ἐορτάζοντα Μητροπολίτην ἐγνώρισεν ἄφ' ἧς οὗτος διετέλει Σχολάρχης τῆς ἐν Χάλκῃ Ἱερᾶς Θεολογικῆς Σχολῆς, ἐξέφρασεν εἰτα τὴν χαρὰν τοῦ διότι ἐδίδετο αὐτῷ ἡ λίαν εὐχάριστος ἐνκαιρία νὰ παρίσταται εἰς τὸν ἑορτασμὸν τῆς τεσσαρακονταετοῦς ἐκκλησιαστικῆς δράσεως φιλάτου Ἑλληνοῦ Ἱεράρχου, ἐργασθέντος ὅσον οὐδεὶς ἐκ τῶν Ὁρθοδόξων διὰ τὴν προσέγγισιν τῶν Ἐκκλησιῶν Ἀγγλικανικῆς καὶ Ὁρθοδόξου καὶ ἀπολαύοντος ἀμερίστου ἀγάπης καὶ ἐκτιμήσεως μετὰ τῶν Ἀγγλῶν, ἀπὸ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Καντουαρίας μέχρι τοῦ τελευταίου χριστιανοῦ τῆς ἐνορίας

τοῦ Ἀγ. Λουκᾶ τοῦ Κάμπεργουελ, Λονδίνου, ἐνθα μέχρι πρὸ τινων ἐτῶν ἐφημέρευεν ὁ λαλῶν.

Ἐπὶ τῇ ἐνκαιρίᾳ τοῦ ἑορτασμοῦ τῆς τεσσαρακονταετηρίδος αὐτοῦ ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Θυατείρων ἐδέχθη τὰ συγχαρητήρια πολλῶν ἐκ τῶν μαθητῶν καὶ φίλων καὶ γνωρίμων αὐτοῦ, τῇ δὲ ἐπιούσῃ τοῦ ἑορτασμοῦ ἐλήφθη τὸ ἀκόλουθον τηλεγράφημα ἐξ Ἀθηνῶν: « Ἐπὶ ἑορτασμῷ τεσσαρακονταετίας ἐπιστέφοντι γόνιμον ἐκκλησιαστικὴν ἐθνικὴν δράσιν, διερμηνεύοντες αἰσθήματα εὐγνωμόνων μαθητῶν Σας ὑποβάλλομεν ἐγκάρδια συγχαρητήρια. Ἐπιτροπὴ: Νικολαΐδης, Γερακάκης, Γεωργιάδης, Βαλιούλης, Κωνσταντινίδης, Μανούσης ».

Τὸ διεθνὸς φήμις καὶ κύρους δημοσιογραφικὸν ὄργανον, ἡ ἐφημερὶς « Times » τοῦ Λονδίνου, ἐν τῇ σελίδι τῆς ἐπισήμου κινήσεως καὶ ἐν περιόπτῳ θέσει ἔγραψεν, εἰς τὸ φύλλον τῆς 2ας Μαΐου, τὰ ἀκόλουθα:

« Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν, καθ' ἣν συνεπληρώθη τεσσαρακονταετία ἀπὸ τῆς εἰσόδου εἰς τὴν ἱερωσύνην τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Θυατείρων Γερμανοῦ, Δοξολογία ἤτοι εὐχαριστήριος ἀκολουθία ἐψάλη ὑπὸ ἑπτὰ κληρικῶν τῆς δικαιοδοσίας αὐτοῦ ἐν τῷ Ἑλληνικῷ Καθεδρικῷ Ναῷ τῆς Ἀγίας Σοφίας, μετὰ τὴν συνήθη λειτουργίαν τελεσθεῖσαν ὑπ' αὐτοῦ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου. Ἐν συγχαρητηρίῳ προσλαλιᾷ ὁ Μ. Ἀρχιμανδρίτης Κωνσταντινίδης ἐξέφρασε τὴν θερμὴν στοργήν, ἣν αἰσθάνονται, διὰ τὸν Ἀρχιεπίσκοπον Γερμανόν, αἱ Ἑλληνικαὶ Κοινότητες τῆς Ἀπὸ τῆς Εὐρώπης, τὴν εὐγνωμοσύνην τῶν διὰ τὰς ὑπηρεσίας αὐτοῦ πρὸς αὐτάς, καὶ τὴν ὑπερηφάνειάν τῶν διὰ τε τὴν θέσιν, ἣν Οὗτος κατέχει ἐν τῇ Οἰκουμένῃ Κινήσει ὡς καὶ διὰ τὸ πρόσωπον, ὅπερ διεδραμάτισε ἐν τῇ προαγωγῇ τῆς Ἀγγλοελληνικῆς φιλίας γενικῶς καὶ τῇ προσεγγίσει τῆς Ἀγγλικανικῆς καὶ Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας ἰδιαίτερος. Μετὰ τοῦ πυκνοτάτου ἐκκλησιάσματος παρήσαν ὁ Ἑλλήν Πρέσβυς κ. Σιμόπουλος καὶ ὁ Κανονικὸς Δούγκλας, Γεν. Γραμματεὺς τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἀγγλίας ἐπὶ τῶν ξένων Σχέσεων.

Ἀπὸ τοῦ 1922 ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Γερμανός, ὅστις, προηγουμένως, ὡς Μητροπολίτης Σελευκείας ἐ χρημάτισε Σχολάρχης τῆς Θεολογικῆς Ἀκαδημίας Χάλκης, Κωνσταντινουπόλεως, διατελεῖ Ὁρθόδοξος Ἐξάρχος τῆς Δ. Εὐρώπης. Ὡς τοιοῦτος ἐδρεύει ἐν Ἀγγλίᾳ, ἔχων ὡς Καθεδρικὸν Ναὸν τὴν Ἀγ. Σοφίαν, ἐν Μπέιζγουάτερ καὶ εἶναι διαπεπιστευμένος ὡς ἀποκρισάριος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου παρὰ τῷ Ἀρχιεπισκόπῳ Καντουαρίας ὅστις προσωπικῶς συνεχάρη αὐτὸν τῇ παρελθούσῃ ἑβδομαδί ».

Τὸ δὲ ἐκκλησιαστικὸν περιοδικὸν « Church Times », ὅπερ θεωρεῖται ὡς τὸ ἐγκυρότερον καὶ τὸ μᾶλλον διαδεδομένον ἐν Ἀγγλίᾳ, ἐν τῷ φύλλῳ τῆς 5ης Μαΐου ἔγραφε: « Τῇ παρελθούσῃ Κυριακῇ τὰ μέλη τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας συνέρρουσαν εἰς τὸν Ἑλληνικὸν Ναὸν τῆς Ἀγίας Σοφίας ἵνα παρακολουθήσωσι τὴν θείαν λειτουργίαν τελεσθεῖσαν ὑπὸ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου

Θυατείρων Γερμανοῦ ἐπὶ τῇ τεσσαρακοστῇ ἐπετείῳ τῆς εἰσόδου αὐτοῦ εἰς τὴν Ἱερωσύνην. Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος ἦλθεν εἰς Λονδὶνον τῷ 1922 ὡς ᾽Εξαρχος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου ἐν τῇ Δυτικῇ Εὐρώπῃ καὶ ἵνα χρησιμεύσῃ ὡς ὁ ἀπεσταλμένος αὐτοῦ ἐν ταῖς μετὰ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Καντουαρίας σχέσεσιν αὐτοῦ. Οὐδεὶς ἕτερος διεδραμάτισε σπουδαιότερον πρόσωπον ἐν τῇ προαγωγῇ τῆς Ἀγγλοελληνικῆς φιλίας καὶ τῇ προσεγγίσει τῆς Ἀγγλικανικῆς καὶ Ὁρθόδοξου Ἐκκλησίας. Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Γερμανὸς ἐτέλεσε τοὺς γάμους τοῦ Δονκὸς καὶ τῆς Δονκίσσης τοῦ Κέντ κατὰ τὸ Ὁρθόδοξον δόγμα ἐν τῷ Παλατίῳ Βούκιγγαμ, ἡ δὲ συμμετοχὴ αὐτοῦ ἐν πολλοῖς ἀξιοσημειώτοις γεγονόσι κατέστησεν αὐτὸν γνωστὴν καὶ λίαν ἐκτιμωμένην φρυσιογνωμίαν ἐν τῇ δημοσίᾳ Ἀγγλικῇ ζωῇ ».

M. K.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

Ἡ προσφώνησις τοῦ Μ. Ἀρχιμανδρίτου
Κοῦ ΜΙΧΑΗΛ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΟΥ.

Σεβασμιώτατε Δέσποτα,

Ζῶμεν ἐν τῷ μέσῳ ἐνὸς λαοῦ, ὁ ὁποῖος τὴν πολυετὴ καὶ καρποφόρον δρᾶσιν τῶν ἐκκλησιαστικῶν αὐτοῦ ταγῶν, πάντοτε καὶ κατὰ κανόνα, πολυειδῶς καὶ πολυτρόπως ἀμείβει καὶ τιμᾷ, ἵνα, τοῦτο μὲν ἐκφράξῃ τὴν βαθεῖαν του εὐγνωμοσύνην πρὸς ἐκείνους οἱ ὁποῖοι «ἀγρυπνοῦσιν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν αὐτῶν ὡς λόγον ἀποδώσοντες», τοῦτο δὲ προτρέπῃ καὶ προκαλῇ τοὺς νεωτέρους καὶ ὑποδεεστέρους λειτουργοὺς τῆς Ἐκκλησίας εἰς μίμησην καὶ ζηλωτὴν ἐκτέλεσιν τῶν ὑπευθύνων πνευματικῶν τῶν καθηκόντων. Πλὴν καὶ ἐν τῇ Πατρίδι ἡμῶν ἤρξαντο, ἀπὸ τινων ἐτῶν, κατὰ τρόπον ἐκδηλότερον νὰ τιμῶσι καὶ πανηγυρίζωσι τὰ ἱωβηλαῖα διατρεπῶν ἱεραρχῶν, οἵτινες διὰ τῆς ποιμαντορικῆς καθόλου δράσεως αὐτῶν κρατύνουσι τὸ θρησκευτικὸν συναίσθημα καὶ ἀνακουφίζουν τὰς πολλαπλὰς ἀνάγκας τοῦ λαοῦ, λάμποντες οὕτως ὡς τὸ φῶς καὶ δοξάζοντες τὸν Πατέρα ἡμῶν τὸν ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

Ἀπὸ τῶν παραδειγμάτων τούτων καὶ ὁ κληρὸς τῆς θεσώστου ὑμῶν ἐπαρχίας ὁρμώμενος ἔγνω, ἀπὸ τοῦ παρελθόντος ἥδη ἔτους, ὅπως τὴν συμπλήρωσιν τεσσαρακονταετίας ὀλοκλήρῳ, ἀφ' ἧς ἡ ὑμετέρα Σεβασμιότης εἰσῆλθεν εἰς τὴν διακονίαν τῆς Ἐκκλησίας μὴ ἀφήσῃ ὅπως ἀπαράτητος καὶ ἀνεύθυνος παρελθὼν ἀλλὰ συμπειρώσῃ μὲν αὐτὴν δι' ἐπιτελέσεως ἐιδικῆς Θελοποιίας, ἵνα μετὰ τοῦ χριστοπυνύμου λαοῦ δόξῃ, αἶνον καὶ εὐχαριστίαν ἀναπέμψῃ πρὸς τὸν Θεὸν Δομήτορα τῆς Ἐκκλησίας ἐπὶ τῇ τεσσαρακονταετείᾳ δρᾶσει τοῦ ποιμενάρχου αὐτοῦ, ἐπιδώσῃ δὲ ὑμῖν ὡς δεῖγμα ἐλάχιστον ἀφοσιώσεως καὶ στοργῆς συγκεκριμένον καὶ ἅπτον τὸ χρηματικὸν ποσὸν τῶν 100 λίτρων, προερχομένων ἐκ τε τοῦ Κλήρου τῶν Ἑλληνικῶν παροικιῶν τῆς Δυτικῆς καὶ Κεντρικῆς Εὐρώπης ὡς καὶ ἐκ τῶν ἐν Ἑλλάδι, Αἰγύπτῳ, Συρίᾳ, Κωνσταντινουπόλει καὶ Ἀμερικῇ πολυαρίθμων μαθητῶν ὑμῶν. Ἦχθη δὲ εἰς τὴν ἀπόφασιν αὐτὴν ὁ Κληρὸς τῆς ἐκκλησιαστικῆς δικαιοδοσίας τῆς ὑμετέρας Σεβασμιότητος ἐκ πόθου ἀγκραιφνοῦς, ὅπως τιμήσῃ τὴν Ὑμετέραν σεπτὴν κορυφήν, ἥτις κατὰ τὸ διαρρεῦσαν τεσσαρακονταετὲς καὶ ἐπέκεινα χρονικὸν διάστημα ἐτίμησε καὶ ἐδόξασε τὴν Ἐκκλησίαν ὡς Θεολόγος βαθὺς καὶ δεξιὸς οἰακοστρόφος τῆς κατὰ Χάλκην Ἱερᾶς Θεολογικῆς Σχολῆς, ὡς ἱεράρχης ἀκάματος καὶ ζηλωτῆς καὶ ὡς ἐκκλησιαστικὸς ἀνὴρ τὰ μάλιστα διαπρεπὴς καὶ διακεκριμένος.

Κατὰ τὰ 18 συναπτὰ ἔτη, καθ' ἃ ἐδιδάξατε τὴν Ὁρθόδοξον Θεολογίαν ἐν τῇ γεραῇ ἡμῶν τροφῇ, τῇ Θεολογικῇ Σχολῇ τῆς Χάλκης, κατηρδεύσατε τὰς ψυχὰς τριῶν περίπου ἑκατοντάδων νεαρῶν ἐπιστημόνων διὰ τῶν ναμάτων τῆς θεολογίας· εἶμαι δὲ βέβαιος ὅτι πάντες οὗτοι, μετὰ τῶν ὁποίων ἔχω τὴν τιμὴν καὶ ἐγὼ νὰ συγκαταλέγωμαι, μετ' εὐγνωμοσύνης βαθυτάτης

πάντοτε ἀναμιμνήσκονται τῆς σαφηνείας, τῆς βαθύτητος καὶ τῆς ἐπιστημονικῆς ἐν γένει δεινότητος, μεθ' ἧς ἀπὸ πάσης πάντοτε πλευρᾶς ἐξητάζετε τὰς δογματικὰς ἀληθείας τῆς ἀμωμότητος ἡμῶν πίστεως, καὶ προσεφέρετε αὐτὰς εἰς τὰς ψυχὰς καὶ διανοίας τῶν νεαρῶν ἱεροσπουδαστῶν, οἵτινες μετὰ προσοχῆς ἀείποτε ἀδιαπτώτου ἐνωτιζόμενοι τοῦ Σοφοῦ αὐτῶν Διδασκάλου ἐκρέμαντο κυριολεκτικῶς ἐκ τῶν χειλέων Αὐτοῦ. Τὰ δὲ ἔτη ταῦτα τῆς ὑμετέρας διδασκαλίας καὶ διευθύνσεως τοῦ σεμνοῦ ἐκείνου φυτωρίου τῶν μουσῶν, ὅπερ ἐπὶ δεκαετηρίδας ὁλοκλήρους ὡς ἄλλος τηλαυγὴς πνευματικὸς φάρος ἐξέπεμπε τὰς ζωογόνους καὶ φερεσβίους αὐτοῦ ἀκτῖνας καθ' ἅπασαν τὴν Ὁρθόδοξον Ἀνατολήν, διακρινόμενα διὰ τε τὴν πειθαρχίαν καὶ τὴν ἀδιατάρακτον εἰρήνην μεταξὺ διδασκόντων καὶ διδασκομένων, ὡς καὶ διὰ τὴν μεγάλην ἀποδοτικότητα καὶ δαψιλὴ πνευματικὴν καρποφορίαν, ἀναμφιβόλως θὰ χαρακτηρισθῶσιν ὑπὸ τῆς ἱστορίας, ὅπως καὶ πράγματι εἶναι, ὡς ἡ χρυσὴ ἐποχὴ τοῦ παλαιφάτου ἐκείνου σεμνεῖου τῶν Θεολογικῶν Γραμμάτων.

Ἄλλ' ὁ Κλήρος τῆς ἐπαρχίας Ὑμῶν ἠθέλησε πρὸς τοῦτοις διὰ τῆς σημερινῆς σεμνῆς ἐορτῆς, νὰ τιμήσῃ καὶ τὸν ζηλωτὴν καὶ ἀκάματον Ἱεράρχην, ὅστις μὲ νεανικὴν καρδίαν καὶ νεανικὸν ἐνθουσιασμόν καὶ σφρῖγος ὑπόπτερος πάντοτε διατρέχει τὰς τεραστίας ἀποστάσεις τῆς ἐκκλησιαστικῆς Αὐτοῦ δικαιοδοσίας πρὸς εὐρὸν καὶ πιστὴν ἐπιτέλεσιν τῶν ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας ἐμπειστευμένων Αὐτῷ ὑψηλῶν καὶ ὑπευθύνων καθηκόντων. Διότι ἀφ' ἧς ἐπήξατε ἐν Λονδίῳ τὴν ἔδραν τῆς ποιμαντορικῆς δράσεως Ὑμῶν ἀπὸ τῆς Ἑλληνικῆς παροικίας τῆς Εὐρώπης, οὐδέποτε ἐνομίσατε, ὅτι εἶναι ἀρκετὴ ἡ διὰ γραμμάτων διοίκησις καὶ ὁ διακανονισμὸς τῶν διαφορῶν ὑποθέσεων αὐτῶν, ἀλλ' ὡς πατὴρ φιλόστοργος, μὲ καταπλήσσοσαν, τῷ ὄντι, καὶ ἡμᾶς τοὺς νεωτέρους δραστηριότητα καὶ ἐνεργητικότητα σπεύδετε πάντοτε διὰ προσωπικῆς ἐπαφῆς καὶ ἀμέσου ἐπικοινωνίας νὰ νουθετῆτε, νὰ συμβιβάζητε, νὰ ἐνισχύητε μὲν τὰ ὀρθοποδοῦντα καὶ προβαίνοντα καὶ νὰ διορθοῦτε καὶ νὰ θεραπεύητε τὰ χωλαίνοντα καὶ ὑστεροῦντα.

Ἡθελήσαμεν, τέλος, ἡμεῖς οἱ συναποτελοῦντες τὸν ἐφημεριακὸν Κλήρον τῆς ἐπαρχίας Θυατείρων, καὶ μεθ' ἡμῶν ἅπαντες οἱ ἐκασταχοῦ τὸν ἀγῶνα τὸν καλὸν ἀγωνιζόμενοι μαθηταὶ τῆς Ὑμετέρας σεπτῆς Σεβασμιότητος, νὰ τιμήσωμεν, ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς συμπληρώσεως ὑφ' Ὑμῶν τεσσαρακονταετοῦς καὶ ἐπέκεινα ἐκκλησιαστικῆς δράσεως, τὸν διακεκριμένον ἐκκλησιαστικὸν ἄνδρα, τὸν ἐξυψώσαντα — ὅσον οὐδεὶς ἄλλος — τὸ γόητρον τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας παρὰ τοῖς ἑτεροδόξοις. Πρὸ τῆς ἐλεύσεως καὶ ἐγκαθιδρύσεως ὑμῶν ἐν τῇ μητροπόλει ταύτῃ τῆς ἀχανοῦς Βρεττανικῆς Αὐτοκρατορίας ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία ἐθεωρεῖτο ὑπὸ τῶν ξένων ὡς θεσμὸς ἄξιος μὲν σεβασμοῦ καὶ ἐπιστημονικῆς ἐρεῦνης καὶ μελέτης, ἀπεστερημένος ὅμως πάσης ζωῆς καὶ ἀπολελιθωμένος καὶ σχεδὸν νεκρός. Οἱ θεολόγοι τῆς Δύσεως ὡμίλουν περὶ τῆς ἀγιωτάτης ἡμῶν Ἐκκλησίας ὅπως ὁμιλοῦν οἱ λατρεῖς περὶ τῶν

ἀνθρωπίνων ὁργανισμῶν τῶν εὐρισκομένων εἰς τὸ μεταίχιμον τῆς ζωῆς καὶ τοῦ θανάτου.

Ἀφ' ἧς ὅμως ἀνέτειλεν εἰς τὸν ὁρίζοντα τῆς Δύσεως ἡ μεγάλη Ὑμῶν προσωπικότης, ἡ ἰσχυρὰ ὑμῶν διάνοια, ἡ ἐπιβλητικὴ καὶ πειστικὴ θεολογικὴ ὑμῶν αὐθεντία, τὰ νέφη τῆς προκαταλήψεως διεσκορπίσθησαν, ἡ δὲ κατάστασις ἄρδην μετεβλήθη ἐπ' ὠφελείᾳ τῆς μαρτυρικῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, τῆς πάντοτε ὀρθοτομούσης τὸν λόγον τῆς ἀληθείας. Κάτοχος ὅσον ὀλίγοι τῆς δογματικῆς διδασκαλίας τῆς ὑμετέρας Ἐκκλησίας, γνώστης βαθὺς τῶν διδασκαλιῶν τῶν ἑτεροδόξων θρησκευτικῶν Κοινοτήτων τοῦ Π. καὶ Ν. κόσμου, ἐγκρατὴς ὅσον οὐδεὶς τῶν ἱεραρχῶν τῆς Ἑλλήν. Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας τῶν σπουδαιότερων εὐρωπαϊκῶν γλωσσῶν καὶ τῆς νοστορπίας τῶν λαῶν τῆς Δύσεως, ἀντιπροσωπεύετε ἐκάστοτε μετὰ μοναδικῆς ἐπιτυχίας τὴν Ὁρθοδοξίαν εἰς τε τὰ παγκόσμια ἐκκλησιαστικὰ συνέδρια ὡς καὶ παρὰ τοῖς ἀντιπροσώποις τῶν κατὰ τόπους ἑτεροδόξων Ἐκκλησιῶν. Ἡ γνώμη ὑμῶν ἐπὶ τῶν ποικίλων διεκκλησιαστικῶν ζητημάτων ἀκούεται πάντοτε ὑπὸ τῶν ξένων μετ' εὐλαβείας· αἱ ἀποφάνσεις ὑμῶν ἐπ' αὐτῶν ἐρμηνεύονται ὡς ἀντιπροσωπεύουσαι τὴν καθόλου Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ· ἡ δὲ συμβολὴ ὑμῶν εἰς τὰς μεγάλας ἐνωτικὰς προσπάθειας καὶ κινήσεις ὑπὲρ τοῦ διηρημένου χριστιανικοῦ κόσμου ἐπιμελῶς πάντοτε καὶ εἰλικρινῶς ἐπιζητεῖται.

Διὰ τοὺς λόγους δὲ τούτους, ἡμεῖς οἱ σχόντες τὴν πρωτοβουλίαν τοῦ ἑορτασμοῦ τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ Ὑμῶν ἰωβηλαίου, εἴμεθα πεπεισμένοι, ὅτι ἀπηχούμεν τὸν μυχὸν τοῦ ὅλου τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, ὅπως τιμήσῃ καὶ εὐχαριστήσῃ τὴν πεπνυμένην ὑμῶν Σεβασμιότητα, ἀνθ' ὧν εἰργάσατο ὑπὲρ αὐτῆς. Δόξαν δὲ αἶνον καὶ εὐχαριστίαν ἀναπέμποντες τῷ ἐν Τριάδι ὑμνουμένῳ καὶ προσκυνουμένῳ Θεῷ ἐπὶ τῇ μέχρι τοῦδε φωτεινῇ, καρποφόρῳ καὶ ἐθνωφελεῖ σταδιοδρομίᾳ τῆς Ὑμετέρας Σεβασμιότητος, δεόμεθα Αὐτοῦ ἐκτενῶς ὅπως διατηρῇ ἐν ὑγείᾳ σταθερᾷ καὶ ἀκμῇ καὶ θαλερότητι τὴν Ὑμετέραν Σεβασμιότητα πρὸς συνέχισιν τῶν εὐγενῶν Αὐτῆς скаμμάτων καὶ ἀγῶνων ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας καὶ πρὸς δόξαν τοῦ Θεοῦ Δομήτορος Αὐτῆς Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.

ΕΙΣ ΠΟΛΛΑ ΕΤΗ ΔΕΣΠΟΤΑ

Α'.

Περὶ τὸν δεσποτικὸν Σου καὶ τιμημένον θρόνον,
ὃν ὁ Πλάστης ἄς στηρίξῃ εἰς αἰῶνας τῶν αἰῶνων,
τρεῖς κατὰ τὴν ὥραν ταύτην συμπαρόιστανται παρθένοι
ἐν στολῇ ἑορτασίμῳ καὶ μορφῇ λελαμπυρισμένῃ,

Ἡ Πατρὶς εἶνε ἡ πρώτη, ἡ βαρὺν κροτοῦσα ξίφος.
Ἡ Σοφία ἡ δευτέρα, ἡ μὲ σύνοφρον τὸ ὕψος.
Καὶ ἡ τρίτη ἡ Θρησκεία, ἡ ὁποία Σταυρὸν φέρει
καὶ τὰ ὄμματα πρὸς τ' ἄνω ὡς ἐν προσευχῇ ἐπαίρει.

Προχωρεῖ προῶτον ἡ πρώτη. Στάσα δὲ ἐνώπιόν Σου,
στόμ' ἀνοίγει, ἵνα πλέξῃ τὸ χρυσοῦν ἐγκώμιόν Σου,
ἐνῶ ἐν σιγῇ οἱ πάντες τὴν ἀκούουσι βαθεῖα
καὶ ἐκ τῶν ἡχηρῶν τῆς λόγων ἀντὶ τῆς Ἐκκλησίας

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

Β'.

— « Πρὸ ἐξήκοντα καὶ πλέον Σὲ εἶχα γνωρίζει χρόνων
ὡς θαλλὸν (λέγει) τῆς Θράκης καὶ ἄγνων Ἑλλήνων γόνον,
εὐτραφεῖ κατὰ τὴν ὄψιν, ῥόδινον κατὰ τὸ χρῶμα,
ροῦν ἐγκλείοντα γενναῖον εἰς καλοκτισμένον σῶμα.

Ὁ Ὅρφευς καὶ ὁ Μουσαῖος ἦσαν οἱ διδάσκαλοί Σου,
μὲ τὴν λύραν τῶν ὁποίων ἐλικνίσθη ἡ ψυχὴ Σου
καί, εἰς τὰ μυστήριά των μνηθεὶς, εἶχες γνωρίζει
ποίας λάμπεις ἐγὼ δόξης εἶχον εἰς τὴν γῆν ἐκχύσει.

Μὲ ἠγάπησας· καὶ σκέψιν ἔκτοτε δὲν εἶχες ἄλλην
παρὰ πῶς νὰ ἴδῃς πάλιν τὴν Πατρίδα σου μεγάλην·
καὶ ἐμόγησας μαζί μου, χαράν ἔχων τὴν χαράν μου
καὶ ἔκλαυσας, ὡς νυκτικόραξ θρηνηδῶν τὴν συμφορὰν μου.

Δὲν ἐφόρεσας τὸν πῖλον διπλωμάτου πατριώτου·
δὲν ἐξώσθη ἡ ὀσφύς Σου φουστανέλλαν στρατιώτου·

μαῦρον ἡμιφίσεθς ῥάσον, κάτω ὅμως τοῦ ὁποίου
ὁ δικέφαλος δεικνύει τὴν ὁδὸν τοῦ μαρτυρίου.

Οὕτω καὶ οἱ ἱεράρχαι, ὧν τηρεῖς τὰς παραδόσεις,
ἔκρουπτον τὸ αἶσθημά των. Καὶ διὰ σιγῶσης γλώσσης
τῆς ἑλληνικῆς ἰδέας μεταδίδοντες τὴν δᾶδα,
ἔπιπτον ἠνθρακωμένοι καὶ ἀρίστων τὴν Ἑλλάδα.

Καὶ μετωνομάσθης, ὅτε κληρικῶν ἐφόρεις σχῆμα,
ΓΕΡΜΑΝΟΣ, ἵνα τὸ ἔχῃς πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν Σου σῆμα
καὶ ἐν αὐτῷ τοῦ Βυζαντίου καὶ τῆς νεωτέρας Λαύρας
ἀναπνέῃς τὰς ἐνθέους καὶ ἡρωτοτρόφους αὔρας.

Στίλβουν τὰ παρὰ σῆμά Σου, φανερώνοντα ὁποία
Σὲ περικυκλεῖ μεγάλων ἐκδουλεύσεων ἀξία·
ἀλλ' ὑπὲρ τὰ ἄλλα πάντα ἔσσημα ἄς Σε λαμπρύνῃ
τῆς Πατρίδος Σου ἐξόχως ἡ πολλὴ ἐγνωμοσύνη ».

ΑΘΗΝΩΝ Γ'.

Πάνει ἡ Πατρὶς λαλοῦσα· καὶ μὲ τὴν σιγὴν τῆς ἡδῇ
τὸν τοῦ ἐγκωμίου λόγον τῇ Σοφίᾳ παραδίδει,
ἡ ὁποία τάδε λέγει εἰς ἐπήκοον τοῦ πλήθους,
ὅπερ μετὰ εὐλαβείας ἀκροᾶται ἀσυνήθους.

— « Ἐν τῷ μέσῳ τῶν σμαράγδων τῆς ὥραιας Προποντίδος,
πιτυσοκετῆς τὴν ὄψιν παραδείσιος τὸ εἶδος,
ἡ Χαλκίτις νῆσος κείται, ἐκ τοῦ ὕψους τῆς ὁποίας
Ἱεροσολῶν προβάλλει τῆς Τριάδος τῆς ἀγίας.

Εἰς τὸν θεῖον τοῦτον χῶρον, ὃν οὐδὲ ἡ πορρωτάτη
τόρβη τῶν κατακοσμίων οὐδ' ἐπὶ στιγμὴν ταράττει,
εἰς τὸν χῶρον τοῦτον ὅπου ἵπτανται σκιαὶ Φωτίων,
καὶ ὕμνοι μόνον τὰς μελέτας διακόπτουν τῶν βιβλίων,

εἰς τὸν χῶρον, λέγω, τοῦτον τῶν πνευματικῶν δολίχων
καὶ ἐγὼ τὴν εὐτυχίαν νὰ Σε συναντήσω εἶχον·
καὶ ἔγινε ὁ σύντροφός Σου, ἐγὼ ἥτις χύνω φάος,
ὡς συμπάρεδρος τοῦ θείου, ἐκ τῶν ἄνω ἀερινάως.

Ἐνθυμῆσαι τοὺς τερπνοὺς μας εἰς τὰ δάση περιπάτους ;
καὶ τὰς ἀκαδημεικὰς μας συζητήσεις μὲ φιλιάτους ;
καὶ τὰς ἐν νυκτὶ σπουδὰς μας ; καὶ τὰς κορούσεις τῶν σημάτων,
τὰς ἐκ τοῦ ναοῦ καλούσας εἰς τῆς Γνώσεως τὸ ἄντρον ;

Ἦσο εὐφυνῆς ἀγγίχοντες· διαλεκτικός· στωμύλος·
ἔρρεον πυκναὶ αἱ σκέψεις ἀπὸ τὸ θερμόν Σου χεῖλος·
κ' εἶχες πολὺν τὴν φρένα καὶ προσβυτικὸν τὸ ἦθος,
οἷον παρὰ νεανίαις μάτην τις ζητεῖ συνήθως.

Διὰ τοῦτο, ὅχι μόνον ἀριστοῦχος ἀνεδείχθης
καὶ εἰς πρῶτον ἐν τοῖς πρώτοις μὲ τὸν ζῆλόν Σου προήχθης·
ὅχι μόνον ἡξιώθης ζηλευτῆς ὑποτροφίας,
ποτισάσης Σε τὸ νῆμα τῶν σοφῶν τῆς Ἑσπερίας·

ἀλλ' ἐπανελθὼν εἰς Χάλκην, ὑπερπλήρης ἀπὸ γνώσεις,
τῇ ἀπέδωκας τὴν χάριν μετὰ δαριλείας τόσης,
ὥστε καὶ κλεινὸς Σχολάρχης ἐπαξίως νὰ τῇ γείνης
εἰς σειρὰν ἐτῶν εὐκάριστον ἐποχῆς ἀδαμαντίνης ».

Δ'. ΑΚΑΔΗΜΙΑ

Εἶχε πλεῖστα ὅσα ἄλλα νὰ προσθέσῃ ἡ Σοφία,
ἀλλ' ἐπίτηδες τ' ἀφῆκε. Προχωρεῖ τότ' ἡ Θρησκεία
καί, ἐνῶ τὸ οὖς ὁ κόσμος μετὰ προσοχῆς ἐντύνει,
ὡς ἐξῆς τὰ ρήματά της, ἐννοιῶν μεστά, ἐκχύνει.

— « Ἐδειξέ Σε ἡ Σοφία (λέγει) λόγον ἀρχιθύτην·
ἦρεοέ Σε ἡ Πατρίς Σου ὡς τοῦ κλέους της ὀπλίτην·
ἐγὼ δὲ τὴν ἀρετὴν Σου ἔρχομαι νὰ ἐπαινέσω
καὶ εἰς τὸ ἰωβιλαῖον τὸ στεφάνωμα νὰ θέσω.

Ἄν τὴν τοῦ Σωτῆρος πίστιν ἡ ἀγάπη διακρίνει,
ἂν τις τόσῳ εἶνε μέγας, ὅσῳ τὴν ψυχὴν πλατύνει,
ἂν Χριστιανὸς καλεῖται ὅστις ζῇ ὑπὲρ τῶν ἄλλων
κ' ἔχει στήθος ὑπὲρ ὅλων παθαινόμενον καὶ πάλλον,

πὼς ἐγὼ Χριστοῦ εἰκόνα δὲν θὰ Σε χαρακτηρίσω
καὶ τὴν ἱεράν Σου χεῖρα ἐδλαβῶς δὲν θὰ φιλήσω,
ἀφοῦ, ὡς λαμπὰς ἀγία ἐπὶ θυσιαστηρίου,
τήκεσαι κ' ἐκδαπανᾶσαι ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Κυρίου ;

Ἄγρυπνος ἡ μέριμνά Σου καὶ ἐν διαρκεῖ κινήσει,
κατορθώνει τὰς μεγάλας ἀποστάσεις νὰ νικήσῃ·
κ' εἶνε ἡ ἐμφάνισίς Σου ὡς τοῦ Ἀερώων ἡ δροσός,
ἦν διψᾷ ὁ ἐν Εὐρώπῃ πάροικός Σου λαὸς τόσος.

Λέν ἀρκεῖ ἐν τούτοις ὅτι ἡ ψυχὴ Σου ἡ μεγάλη
τὰς κοινότητάς Σου ὅλας μετ' ἀγάπης περιβάλλει,
ἀλλὰ καὶ περιεγκλείει πᾶσαν τὴν Ὁρθοδοξίαν,
ἦν καὶ ἀντιπροσωπεύει ἐν τῇ ξένῃ κατ' ἀξίαν.

Διὰ τοῦτο πότ' ἐντεῦθεν, πότ' ἐκεῖθεν προσκαλεῖσαι·
καὶ εἰς κύκλους θεολόγων μεταξὺ τῶν πρώτων εἶσαι·
καὶ πρὸ τῶν ἐπιστημόνων ἐν ναοῖς καὶ συνεδρίοις
τὴν ἐκκλησιαστικὴν μας σκέψιν καὶ ζωὴν δεικνύεις.

Τίς περὶ Ὁρθοδοξίας εἶχ' ἐδῶ ποτε ἰδέαν ;
Τὴν ἐκάλουν νεκρωμένην, ἄζωον, τυμπανιαίαν !
Ἦλθες ὑπερασπιστὴς της· καὶ ἐπείσθη ἐκ Σοῦ πᾶς τις,
ὅτι ζῇ καὶ τὰς ἀρχαίας διασώζει ἀρετάς της ».

ΑΘΗΝΩΝ Ε'.

Σιωπῇ τοὺς λόγους τούτους διαδέχεται βαθεῖα·
στέφανον δ' ἀναλαβοῦσαι Πατρίς, Πίστις καὶ Σοφία,
ἐξ αἰνθαλῶν ἀνθέων εὐφυνῶς συμπελεγμένον,
στέφουσι τὸ μέτωπόν Σου σύντρεις τὸ τετιμημένον.

Αἴρουσιν οἱ παρεστῶτες τὴν φωνὴν των διατόρως·
ἀντηχεῖ ἐν εὐφημίαις καὶ εὐχαῖς ἅπας ὁ χώρος·
καὶ ὥσει φωνὴ ἀγγέλων κατακλείδα ἐπιθέτει
τὴν μελωδικὴν ἐκείνην : Δέσποτα, εἰς πολλὰ ἔτη !

Σεβασμιώτατε Μητροπολίτα

Εἰς τὴν πανηγυρικὴν αὐτὴν ἐκδήλωσιν τῶν αἰσθημάτων σεβασμοῦ καὶ ἀγάπης ἀπὸ μέρους τοῦ Κλήρου τῆς Μητροπόλεως Θυατείρων καὶ τῶν πολυαριθμῶν μαθητῶν Σας, ἐπὶ τῇ συμπληρώσει Τεσσαρακονταετίας τῆς Κληρικῆς Σας διακονίας προθύμως ἔρχεται νὰ συμμετάσχη δι' ἐμοῦ κατὰ τὴν ὥραν αὐτὴν καὶ ἡ Ὁρθόδοξος Ἑλληνικὴ Κοινότης Λονδίνου.

Τὴν συμμετοχὴν αὐτὴν ἐπιβάλλει κατὰ πρῶτον λόγον ἡ εὐγνωμοσύνη τῆς Κοινότητός μας, πρὸς τὴν ἀνωτάτην μας Ἐκκλησιαστικὴν Ἀρχήν, τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον. Διότι τοῦτο τιμῶν τὴν πρωτοπόρον θέσιν τῆς Παροικίας μας μεταξὺ τῆς Ἑλληνικῆς Διασπορᾶς ἐν Εὐρώπῃ ἠδὲ δόκησε ν' ἀναδείξῃ αὐτὴν ἔδραν διηγετικῆς ἀρτισυστάτου Μητροπόλεως Θυατείρων καὶ προβιάσῃ τὸν περικαλλὴ μας Ναὸν τῆς τοῦ Θεοῦ Σοφίας εἰς Καθεδρικόν. Ἐπειτα διότι ἐν τῷ πόθῳ του νὰ ἐκπροσωπῆται ἐπαξίως εἰς τὴν παγκόσμιον αὐτὴν μεγαλόπολιν, καὶ εἰς τὰ πνευματικὰ κέντρα τοῦ Χριστιανικοῦ Πολιτισμοῦ, τὴν Δυτικὴν καὶ Κεντρικὴν Εὐρώπην, ἀπέβλεπεν εἰς τὸ σεβαστὸν καὶ τιμημένον πρόσωπόν Σας ὡς συγκεντρῶνον τὰ ἀπαραίτητα προσόντα καὶ Σας ἀνέδειξε πρῶτον αὐτῆς Μητροπολίτην.

Ἀλλ' ἡ συμμετοχὴ μας εἰς τὴν σημερινὴν ἑορτὴν ἔχει τὸν λόγον τῆς καὶ εἰς τὸν σεβασμὸν καὶ τὴν ἐκτίμησιν, μὲ τὰ ὁποῖα ὁλόκληρος ἡ Κοινότης Λονδίνου περιβάλλει τὸν ἀγαπητὸν αὐτῆς ποιμένα, τὴν Ὑμετέραν Σεβασμιότητα. Ἐπὶ δέκα καὶ ἑπτὰ συναπτά ἔτη, Σεβασμιώτατε, Σας ἐγνωρίσαμεν, Σας ἐσεβάσθημεν, Σας ἠγαπήσαμεν, ὅχι μόνον ὡς ἔνθεον καὶ ἀκάματον διδάσκαλον τοῦ θείου λόγου καὶ ἐμπνευστὴν καὶ πρωτεργάτην πάσης ὑψηλῆς καὶ γενναίας ιδέας, ἀλλὰ καὶ ὡς πνευματικὸν μας πατέρα, προθύμον πάντοτε νὰ νουθετήσῃ, νὰ βοηθήσῃ, ν' ἀνυψώσῃ τὸ θρησκευτικὸν καὶ ἠθικὸν ἐπίπεδον τῶν πνευματικῶν του τέκνων. Τὸ μελίχιον τοῦ χαρακτῆρός Σας καὶ ἡ εὐπροσηγορία Σας ἐγεφύρωσαν τὴν ἀπόστασιν μεταξὺ Ποιμένος καὶ ποιμνίου καὶ ἐμάθομεν ἐκ πολυετοῦς πείρας, χωρὶς καὶ ἐπ' ἐλάχιστον νὰ ἐλαττώσωμεν τὸν ὀφειλόμενον σεβασμὸν πρὸς τὸν θρησκευτικὸν μας ἀρχηγόν, νὰ ἐκτιμῶμεν εἰς τὸ πρόσωπόν Σας τὸν πράγματι μορφωμένον καὶ πεπολιτισμένον ἄνθρωπον.

Καὶ τὴν συμμετοχὴν μας αὐτὴν ἐπιθυμοῦμεν νὰ περιλάβωμεν εἰς μίαν σύντομον εὐχὴν: Ὅπως ὁ Θεὸς Σας χαρίξῃ πάμπόλλα ἀκόμη ἔτη διὰ νὰ ἐκτελέτῃ τὴν ὑψηλὴν Σας ἀποστολὴν ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ τῆς Ἀγίας μας Ἐκκλησίας, Ὅπως καὶ ἐφεξῆς ἐξακολουθήσητε νὰ παραμείνητε θρησκευτικὸς μας ἀρχηγὸς καὶ ποδηγέτης καὶ πατήρ, καὶ ὅπως ἐδῶ εἰς τὸν ἱερὸν αὐτὸν

Ναὸν ἀξιωθῶμεν νὰ συνεορτάσωμεν καὶ τὴν Πεντηκονταετηρίδα τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ Σας σταδίου.

Ἐπικαλοῦμαι τὰς εὐχὰς τῆς Ὑμετέρας Σεβασμιότητος.

Ἡ ἀντιφώνησις τῆς Α. Σ. τοῦ Μητροπολίτου
Θυατείρων Κου ΓΕΡΜΑΝΟΥ.

Ὁσιολογιώτατοι,

Αἰδεσιμολογιώτατοι,

Φιλόχριστον Ἐκκλησίασμα,

Δόξαν καὶ εὐχαριστίαν ἐν πρώτοις ἀναφέρω πρὸς τὸν ἀγαθοδότην Θεόν, ὅστις ἐν τῇ ἀφάτῳ προνοίᾳ καὶ εὐσπλαχνίᾳ του μὲ ἡξίωσεν ὑγιῆς καὶ ἀσπασίως νὰ ἀντιστήσῃς τὸν ἐκτεθειμένον αὐτὸν σταθμὸν τῆς τεσσαρακονταετοῦς Κληρικῆς μου διακονίας. Θεομᾶς ἔπειτα ἀνομολογῶ εὐχαριστίας πρὸς τὸν σχόντα τὴν πρωτοβουλίαν τῆς ἑορτῆς αὐτῆς Πανοσ. Μ. Ἀρχιμ. Μιχαήλ, πρὸς τὸν εὐαγγ. Κλῆρον τῆς Θεοσώστου μου ἐπαρχίας καὶ πρὸς τοὺς ἀνὰ τὸν κόσμον ὅλον διεσπαρμένους ἀγαπητοὺς μου μαθητάς, οἵτινες προθύμως ἔσπευσαν ν' ἀνταποκριθῶν εἰς τὴν ἔκκλησιν, ὅπως συμμετάσχουν τοῦ ἑορτασμοῦ καὶ τῆς κοινῆς χαρᾶς ἐπὶ τῷ αἰσίῳ γεγονότι. Μὲ βαθεῖαν τέλος συγκίνησιν ἐκφράζω τὴν εὐγνωμοσύνην μου πρὸς τοὺς σημερινοὺς ὁμιλητάς, οἱ ὁποῖοι μετὰ τόσον ἐπιεικοῦς εὐμενείας εὐηρεστήθησαν νὰ ἐξάρουν τὰς ταπεινάς μου μέχρι τοῦδε ὑπηρεσίας ἐν τῇ διακονίᾳ τῆς Ἐκκλησίας.

Περιπόθητοι ἐν Κῶ ἀδελφοὶ καὶ τέκνα μου ἀγαπητά!

Συμπλήρωσις τεσσαρακονταετίας! Πόσαι στιγμαὶ συγκινητικαὶ εἰς τὸ μακρὸν αὐτὸ διάστημα, πόσοι πόθοι ἐκπληρωθέντες, πόσοι ἐλπίδες διαψευσθεῖσαι, πόσα ὄνειρα διαλυθέντα, πόσοι κίνδυνοι τοὺς ὁποίους ἐξέφυγον, πόσαι ἀτέλειαι ἀνθρώπινοι, τὰς ὁποίας δὲν ὑπερενίκησα, πόσαι χίμαιραι ἀσύλληπτοι! Ἀλλ' ἀφ' ἐτέρου ὁποία συγκατάβασις καὶ εὐνοία τοῦ ἀπείρου Θεοῦ πρὸς ἐμέ, τὸ ταπεινὸν πλάσμα του, ὁποία πρόνοια καὶ καθοδήγησις διὰ μέσον τῶν ἀγαπῶν μᾶς τόσον περιπλόκου καὶ ὑπευθύνου σταδιοδρομίας! Ὅποια προστασία καὶ ἐνίσχυσις ἀπὸ μέρους σεπτῆς Μητρος, τῆς Μεγ. τοῦ

Χριστοῦ Ἐκκλησίας, ἀγρύπνως πάντοτε ἱσταμένης παρὰ τὸ πλευρόν μου καὶ διαρκῶς ὑπεκκαίουσης τὸν ζήλόν μου εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῆς ὑψηλῆς μου ἀποστολῆς. Καὶ — ἵνα μὴ ἀντιπαρέλθω καὶ τὴν παρὰ τῶν ταγῶν τοῦ ἔθνους ἐμπιστοσύνην — ὁποῖα πράγματι βαθύτατα συγκινοῦσα ἐκτίμησις τῶν ἀσθενῶν μου προσπαθειῶν ὑπὲρ τῆς Ἑλληνικῆς πατρίδος, τοῦ μετὰ Θεὸν τιμωτάτου καὶ ἀγιωτάτου τῶν ἐπὶ γῆς πραγμάτων, τὴν ὁποῖαν ἐκ παίδων ἔμαθον νὰ τιμῶ καὶ νὰ ἀγαπῶ...

Καὶ διὰ τὰ συνεχίσω τὸν ᾄδον τῶν προσφιλῶν μου ἀναμνήσεων, εἶνε δυνατόν κατὰ τὴν στιγμήν αὐτὴν νὰ μὴν ὁμολογήσω τί πρὸ πάντων ὀφείλω εἰς τὴν φιλόστοργόν μου πνευματικὴν τροφόν, τὴν Θεολογικὴν Σχολὴν τῆς Χάλκης; Αὐτὴ ἔφηβον ἀπὸ τῆς ἀγκάλῃς τοῦ οἴκου μου παραλαβοῦσά με καθωδήγησεν εἰς τοὺς εὐανθεῖς λειμῶνας τῆς ἔσω καὶ τῆς θύραθεν σοφίας· αὐτὴ με κατήρτισεν εἰς ἄνδρα τέλειον κατὰ τὸ ἐνόν, εἰς μέτρον ἡλικίας τοῦ πληρώματος τοῦ Χριστοῦ. Αὐτὴ με προέπεμψεν ἀπὸ τοῦ μυροβόλου τῆς λόφου εἰς τὸν μακρὸν καὶ πολυσχιδὴ δαίδαλον τῆς ἐκκλησιαστικῆς διακονίας. Ὡς εἶνε αἰωνία ἡ μνήμη τῶν σεβαστῶν καὶ ἀγαπητῶν μου διδασκάλων!

Διδάσκαλος καὶ ἱεροκῆρυξ!

Τί ὑψηλότερον ἡδύνατο νὰ ἐπιζητήσῃ νεαρὸς ἀπόφοιτος τῆς Σχολῆς παρὰ νὰ μορφώσῃ καὶ ἀναπτύξῃ τὴν νέαν γενεάν, τὰς χρηστὰς τοῦ μέλλοντος ἐλπίδας, εἰς τὴν πατρῴαν παιδείαν καὶ εὐσέβειαν καὶ ν' ἀναγεννήσῃ διὰ τῶν ἀρχῶν τοῦ Εὐαγγελίου ψυχὰς χειρσωθεῖσαι λόγῳ τῆς μακρῆς ἐκκλησιαστικῆς καὶ ἐθνικῆς κακοδαιμονίας; Ἀλλ' ἂν ἀληθεύῃ, ὅτι ὁ διδάσκων διδάσκειται, ἀληθεύει καὶ τὸ ἄλλο, ὅτι διδάσκων τις κατανοεῖ τὰς ἐλλείψεις του καὶ αὐτόματος γεννᾶται ὁ πόθος εἰς τὴν ψυχὴν του νὰ ἐπεκτείνῃ τὸν κύκλον τῶν γνώσεών του καὶ προσερχόμενος εἰς τὰς πολυεῦμονας ξένας πηγὰς ν' ἀντλήσῃ, ὅ,τι ὑγιὲς καὶ χρήσιμον εἰς τὴν κλῆσίν του, ἀποκλίνων καὶ ὑπεκφεύγων τὸ θολὸν θεῦμα ὁδνείων διδασκῶν καὶ πράξεων. Τῷ Θεῷ καὶ τῇ Ἐκκλησίᾳ μου ἡ χάρις, ὁ πόθος μου ἐγένετο ἔργον καὶ ἰδοὺ ἐγὼ μετ' οὐ πολὺ ἐκλήθην, ὅπως ἀποδίδων τὰ τροφεῖα εἰς τὴν ἐκθρέψασάν με Σχολὴν ἀφιερῶσω ἑμαυτὸν εἰς τὴν διδασκαλίαν καὶ ποδηγέτησιν τῶν νεαρῶν τῆς βλαστῶν, εἰς τὸν ἐκκλησιαστικὸν καὶ θεολογικὸν των καταρτισμόν.

Καθηγητὴς καὶ Σχολάρχης!

Καὶ τώρα ἀκόμη συγκινοῦμαι καὶ τρέμω ἀναλογιζόμενος τὴν βαρεῖαν εὐθύνην, τὴν ὁποῖαν ἐπωμίσθην ὑπακούσας εἰς τὴν ἐπιτακτικὴν τῆς Ἐκκλησίας μου φωνήν! Ἐὰν εὐθύνη καὶ εὐθυνῶν μεγίστη εἶνε ἡ μέριμνα ψυχῶν, τὴν ὁποῖαν ἀναδέχεται πᾶς κληρικὸς καλούμενος εἰς τὸ μέγα τῆς ἱερωσύνης ἀξίωμα, ποῖον ὄγκον εὐθύνης ἀναλαμβάνει ἐκεῖνος, ὅστις καλεῖται νὰ μορφώσῃ καὶ καταρτίσῃ ποιμένας, ἀπὸ τῆς δεξιότητος καὶ ἐπιμελείας τῶν ὁποίων

ἐξαρτᾶται ἐν πολλοῖς ἡ σωτηρία ἢ ἡ ἀπώλεια ψυχῶν; Μελετῶν καὶ ἀνακρίνων ἑμαυτὸν καθ' ἑκάστην μὴπως ἄλλοις κηρύξας αὐτὸς ἀδόκιμος γένωμαι, πάντοτε ἐν νῷ περιφέρων τὸ ἔμβλημα τοῦ κληρικοῦ μου σταδίου «οὐκ ἤλθον διακονηθῆναι, ἀλλὰ διακονῆσαι», ἀνεχόμενος ἐν ὑπομονῇ καὶ ἀγάπῃ τὰς τυχόν ἀδικίας τῶν συναδέλφων μου, μακροθυμῶν εἰς τὰ σφάλματα τῆς εὐολίσθου νεότητος, ἀντιτάσσων εἰς τὰς ἄνωθεν παραλόγους ἐπιβολὰς τὸ σθένος, τὸ ὁποῖον ἐνέπνεεν ἡ ἰδέα τοῦ καθήκοντος, δύναμαι ἄράγε νὰ ἔγω συμμαρτυροῦσαν τὴν συνείδησιν, ὅτι «οὐκ εἰς κενὸν ἔδραμον;» Καὶ ἂν οὕτως ἔχῃ τὸ πρᾶγμα, εἰς τίνα ὀφείλω τὴν ἀγαθὴν αὐτὴν συνείδησιν εἰμὴ εἰς τὴν ὑπερβάλλουσαν τοῦ Θεοῦ χάριν, ἣτις θεραπεύουσα τὰς ἀσθενείας μου καὶ ἀναπληροῦσα τὰς ἐλλείψεις μου μὲ ἱκάνωσεν ἐργάτην τοῦ ἀμπελῶνος αὐτοῦ; Εἰς τί ἄλλο εἰμὴ εἰς τὴν πρόθυμον ἀρωγὴν τῆς ἀνωτέρας μου ἐκκλησιαστικῆς ἀρχῆς καὶ εἰς τὴν ἄοκνον ἐπιμέλειαν καὶ συνεργασίαν τῶν συναγωνιστῶν μου;

Μητροπολίτης Θυατείρων!

Ἀπὸ τῆς θεωρίας εἰς τὴν πράξιν, ἀπὸ τοῦ ἐρημικοῦ γραφείου καὶ τοῦ σπουδαστηρίου εἰς τὴν κονίστραν τῆς ἐν τῷ κόσμῳ δράσεως, ἀπὸ τοῦ στενοῦ κύκλου τῆς διοικήσεως μιᾶς Σχολῆς εἰς τὴν διοίκησιν, ἵνα μὴ εἴπω, εἰς τὴν ἰδρυσιν ἐπαρχίας· ἐκεῖ, ὅπου ἡ κανονικὴ τάξις ἔδει ν' ἀντικαταστήσῃ τὴν ἀναρχίαν, ὅπου τὸ γόητρον τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας ἔδει νὰ κρατηθῇ ὑψηλά, ὅπου τὰ τόσον στενῶς μετὰ τῶν θρησκευτικῶν συνδεδεμένα ἔθνη καὶ ἰδεώδη ἔδει νὰ τῆχον τῆς προσηκούσης θεραπείας καὶ ὑποστηρίξεως! Συνειδίκαται τοῦτο νὰ ὑπακούω εἰς τὰ κελεύσματα τῶν ἀνωτέρων μου δὲν ἐδίστασα ν' ἀπαντήσω· «ἰδοὺ ἐγώ, Κύριε, ἀπόστειλόν με». Δέκα καὶ ἐπτά διέτρεψαν ἔκτοτε συναπτὰ ἔτη! Ἀνασκοπῶν τὸ μακρὸν αὐτὸ διάστημα, δύναμαι νὰ ἰσχυρισθῶ, ὅτι ἀνταπεκρίθην πως εἰς τὰς ἐπ' ἐμὲ στηριχθείσας ἐλπίδας Ἐκκλησίας καὶ Ἐθνους; Ὑπῆρξα ἄράγε πιστὸς τῶν δογμάτων καὶ τῶν παραδόσεων αὐτῆς τηρητής, ποιμὴν ἀφωσιωμένος εἰς τὸ ἀνατεθὲν εἰς τὴν φροντίδα του ποιμνιον, ἀναζωπυρῶν τὴν πίστιν του, προάγων τὴν ἀγάπην του πρὸς τὴν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν, καθοδηγῶν αὐτὸ εἰς τὴν ἀρετὴν καὶ τὴν κατὰ Χριστὸν ἠθικὴν του τελείωσιν; Ἡ ὑπῆρξα τοῦναντίον ἀπεμπωλητῆς τῶν πατρικῶν μου θησαυρῶν, ῥάθυμος δοῦλος κρύπτων εἰς τὰ βάθη τῆς γῆς τὸ ἐμπιστευθὲν εἰς αὐτὸν τάλαντον, ποιμὴν οὐχὶ «βόσκων αὐτὸς τὰ πρόβατα, ἀλλὰ κατεσθίων τὸ γάλα καὶ τὰ ἔρια περιβαλλόμενος καὶ τὸ παλὺ σφάζων» κατὰ τὸν προφήτην; (Ἰεζ. 34,2). Διεφύλαξα, ἂν μὴ συνέτεινα εἰς τὴν ἀνύψωσιν τοῦ κύρους καὶ γοήτρου τῆς Ὁρθοδόξου μου Ἐκκλησίας ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ξένου χριστιανικοῦ κόσμου, ἔπραξα τι ὑπὲρ τῆς διασώσεως τῶν πολυτίμων καὶ ἱστορικῶν δικαίων τοῦ ἔθνους μου, ὅπου καὶ ὁσάκις ἡ περίστασις ἀπῆτει τοῦτο; Καὶ δύναμαι περὶ τὰς δυσμὰς ἡδὴ τοῦ βίου μου νὰ εἴπω καὶ ἐγὼ μετὰ τοῦ ἀποστόλου «ἐγὼ γὰρ ἤδη σπένδομαι καὶ ὁ

καιρός τῆς ἐμῆς ἀναλύσεως ἐφέστηκε... τὸν δρόμον τετέλεκα, τὴν πίστιν τετήρηκα· λοιπὸν ἀπόκειται μοι ὁ τῆς δικαιοσύνης στέφανος»;

Τέκνα ἐν Κφ ἀγαπητά! Αὐτὰ εἶνε τὰ ἐρωτήματα, τὰ ὁποῖα εἰς τὰς σιγηλὰς ὥρας τῆς περισυλλογῆς, τῆς προσευχῆς καὶ τῆς αὐτοδοκιμασίας προβάλω εἰς τὴν ἀνήσυχον καὶ πολυμέριμον συνείδησίν μου. Ποία ἢ ἀπάντησις εἰς αὐτά; Ἡ πυκνὴ σας συρροὴ εἰς τὴν σεμνὴν αὐτὴν τελετὴν, ἡ στοργὴ καὶ ἀφοσίωσις τῶν συνεργατῶν μου ἐν τῇ ἀμπελῶνι τοῦ Κου, τοῦ Κλήρου τῆς ἐπαρχίας μου, ἡ ἀγάπη, μὲ τὴν ὁποίαν μὲ περιβάλλετε καθ' ὅλον τὸν χρόνον τῆς ἐν ὑμῖν ἀνατροφῆς μου, οἱ εὐμενεῖς λόγοι, οἱ ὁποῖοι ἠκούσθησαν τὴν ὥραν αὐτὴν ὑπὸ τὸν ἱερὸν αὐτὸν θόλον, ἡ πολλάκις ἐκδηλωθεῖσα ἐπιδοκιμασία τῆς ἐκκλησιαστικῆς καὶ ἐθνικῆς μου ἀρχῆς καθησυχάζουν πῶς τὴν συνείδησίν μου. Καὶ ὅχι μόνον τοῦτο, ἀλλὰ καὶ μοὶ ἐμπνέουν θάρρος καὶ μοὶ δίδουν τὴν δύναμιν, ὅπως συνεχίσω τὸ ἔργον μου μετὰ ζήλου θερμοτέρου, ἐν νῷ ἔχων τοὺς λόγους τοῦ ἀποστόλου· «Οὐχ ὅτι ἔλαβον ἢ ἤδη τετελείωμαι· διώκω δὲ εἰ καὶ καταλάβω... Ἐν δὲ τὰ μὲν ὀπίσω ἐπιλανθανόμενος, τοῖς δὲ ἔμπροσθεν ἐπεκτεινόμενος κατὰ σκοπὸν διώκω ἐπὶ τὸ βραβεῖον τῆς ἄνω κλήσεως τοῦ Θεοῦ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ». «Ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ μετὰ πάντων ἡμῶν», ἀδελφοί, Ἀμήν.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΕΙΣΦΟΡΩΝ

Ἐφημερίων Μητροπόλεως Θυατείρων δι' ἀναμνηστικὸν δῶρον
Μητροπολίτου Θυατείρων Κου Κου ΓΕΡΜΑΝΟΥ.

Μ. Ἀρχιμ. Μιχαὴλ Κωνσταντινίδης	Λοιπὸν
Ἀρχιμ. Ἰάκωβος Βέρβος	»
Ἀρχιμ. Ἀθανάσιος Παπακωνσταντίνου	»
Μ. Οἰκονόμος Κωνσταντῖνος Καλλίνικος	Μαγχεστρίας
Ἀρχιμ. Ἀναστάσιος Ὁρφανίδης	Κάρδιφ
Ἀρχιμ. Παρθένιος Πολάκης	Παρισίων
Ἀρχιμ. Ἀθηνόδορος Παραδείσης	»
Ἀρχιμ. Σπυρίδων Πετρίδης	Μασσαλίας
Ἀρχιμ. Καλλίνικος Διλβέης	»
Οἰκονόμος Κ. Δεσβίσογλου	Λυώνος
Ἀρχιμ. Σ. Κρητικὸς	Γρενόβλης
Ἀρχιμ. Κωνσταντῖνος Βαλιάδης	Λωζάνης
Ἀρχιμ. Πατρίκιος Κωνσταντινίδης	Ἀμβέρσης
Ἀρχιμ. Πλαγίων Βασδέκας	Γενούης
Ἀρχιμ. Βενέδικτος Κατσανεβάκης	Νεαπόλεως
Ἀρχιμ. Ἀβέρκιος Παπαδόπουλος	Μονάχου
Ἱεροδ. Γαβριήλ Παπᾶς	Παρισίων.

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΕΙΣΦΟΡΩΝ

Κληρικῶν Ἀμερικῆς δι' ἀναμνηστικὸν δῶρον Μητροπολίτου Θυατείρων

Κου Κου ΓΕΡΜΑΝΟΥ, μαθητῶν αὐτοῦ.

Ἀρχιεπίσκοπος Ἀμερικῆς Ἀθηναγόρας

Ἐπίσκοπος Βοστώνης Ἀθηναγόρας

Αἰδεσιμ. Δημήτριος Βαϊνίκος

» Νικόλαος Σακελλαρίδης

» Ἀμφιλόχιος Σαραντίδης

Ἀρχιμ. Βενέδικτος Παπαγιαννακόπουλος

» Δανιὴλ Γκολέμης

» Σωφρόνιος Καραπίπης

» Νίκανδρος Πινάσης

Αἰδεσιμ. Κώστας Χατζηδημητρίου

Ἱεροδ. Κωνσταντῖνος Γλυνός

Ἀρχιμ. Κωνσταντῖνος Σταθερός

» Γερμανός Λιαμάδης

Αἰδεσιμ. Δημήτριος Ν. Σακελλαρίδης

Ἀρχιμ. Ἰωακείμ Παπαχρήστου

» Διονύσιος Νεστορίδης

» Γερμανός Πολυζωΐδης

» Χρυσόστομος Παπαλάμπρου

Αἰδεσιμ. Βασίλειος Εὐθυμίου

» Γεώργιος Οἰκονομίδης

Ἀρχιμ. Αἰμιλιανός Πασχάλας.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ